

Rahman suresi ve Kur'an'ın önceliği

Belâgat ilminde ve tefsir usûlünde “**Takdim-Tehir**” (neyin önce, neyin sonra zikredildiği) çok büyük bir mana taşır. Eğer bir nimet, diğer nimetlerden önce zikrediliyorsa, o nimetin diğerlerine göre bir **asıl, öncelik ve üstünlük** taşıdığı anlaşılır.

الرَّحْمَنُ , عَلَّمَ الْقُرْآنَ , خَلَقَ الْإِنْسَانَ , عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

“Rahmân (olan Allah), Kur'an'ı öğretti. İnsanı yarattı. Ona beyanı (kendini ifade etmeyi) öğretti.”

Rahman Suresi 1-4. Ayetler:

Normalde mantıkî ve yaratılışsal sıralamaya göre önce **insanın yaratılması**

(خَلَقَ الْإِنْسَانَ), ardından ona **Kur'an'ın öğretilmesi** (عَلَّمَ الْقُرْآنَ) zikredilmeliydi. Çünkü var olmayan bir varlığa bir şey öğretilemez.

Ancak Rahman Suresi'nde bu sıra tersine çevrilmiştir. Bunun hikmeti şudur:

İlmin Varoluştan Üstünlüğü: Cenâb-ı Hak, Kur'an'ı öğretme nimetini insanın yaratılışından önce zikrederek şunu ilan etmiştir: **İnsanın yaratılış gayesi ve onu hakiki insan kılan şey ilimdir.** İlim (Kur'an) olmasaydı, insanın yaratılışının hiçbir kıymeti kalmazdı. Demek Kur'an, insanı hakiki insan yapan en büyük nimettir. Kur'an olmadan insanın iki ayaklı bir hayvandan farkı kalmazdı.